

Sp

portret

Numele artistului

Numele lui Mircea Andreeșcu nu poate fi despărțit de numele – și de instituția – teatrului din Brașov. Nici acum, când, deși pensionat, joacă la fel de mult ca și înainte, fiindcă nu există, practic, regizor care să vrea să monteze o piesă la Brașov și să nu și-l dorească în distribuție. Puțintel la trup și agil, parcă mereu nemulțumit și mai niciodată zâmbitor, Mircea Andreeșcu face parte dintre acei actori rari a căror simplă apariție pe scenă dă sens, adâncime și grație chiar și celei mai stupide acțiuni. Numai în această stagiu „este” Tartuffe, bufonul Tocilă din Cum vă place și marchizul de Sade din Marat-Sade de Peter Weiss – și acestea sunt doar numele cele mai răsunătoare dintre multele pe care și le ia, seară de seară, același om. Un om tăcut, modest și retras, în “civilie”, punctual și conștiincios, la repetiții, exploziv și scânteietor, pe scenă; un om al căruia nume împrumută teatrului brașovean ceva din demnitatea simplă a artei adevărate, ce nu cunoaște categorii precum “capitală” și “provincie”, “tradițional” și “experimental”, “tânăr” și “bătrân”. Un artist.

Alice Georgescu